

عنوان مقاله:

کاربرد سنجدههای میکروموج غیر فعال در برآورد میزان بارندگی در ایران

محل انتشار:

پانزدهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

رضا بهرامی - گروه فیزیک، دانشکده علوم، دانشگاه زنجان

یوسفعلی عابدینی - پژوهشکده تغییر اقلیم و گرمایش زمین، دانشگاه تحصیلات تکمیلی علوم پای

سهیلا جوانمرد - پژوهشکده علوم جو و هواشناسی، تهران

خلاصه مقاله:

باران یکی از مهمترین پارامترهای هیدرولوژیکی است چرا که اغلب تغییرات مشاهده شده در چرخه هیدرولوژیکی با بارندگی در ارتباط هستند. همچنین از پایش بارندگی اطلاعات مهمی درباره چرخه آب جهانی و توزیع گرمای نهان زمین که تاثیر مستقیمی بر گردش جو سیاره زمین دارد، بدست می آید. از این رو بشر در تکاپوست تا اطلاعات خود درباره میزان بارندگی و نیز توزیع رخداد آن را بهبود بخشد. یکی از روشهای دستیابی به اطلاعات در این زمینه ماهوارههای سنجش از دور میباشد، که به عنوان مکملی برای دیدبانیهای زمینی و نه جایگزینی برای آنها، استفاده میشوند. هدف از این تحقیق کاربرد دادههای بارندگی سنجدههای میکروموج غیر فعال در برآورد میزان بارندگی در ایران در طی دوره 2003 تا 2007 میباشد. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد، دادههای ماهوارههای مکمل خوبی در مناطقی با تعداد ایستگاههای باران سنج کم، به ویژه در جنوب، شرق، جنوب شرق و مرکز کشور میباشد. برآورد ماهوارههای در بارشهای سنگین به ویژه در فصل زمستان به شدت زیربرآورد است. و رژیم بارشی رخ داده در فصل بهار و پاییز را به خوبی شناسایی کرده است. با توجه به ضرایب همبستگی مکانی تطابق خوبی میان داده-های زمینی و ماهوارههای در فصل بهار با مقادیر 0.76، 0.74، و در فصل پاییز با مقادیر 0.75، 0.58، 0.62. به ترتیب در کل کشور، رشته کوههای زاگرس و دریای خزر وجود دارد.

کلمات کلیدی:

بارندگی، ماهواره، میکروموج غیرفعال، ترکیب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/135400>

